

ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนแบบอรรถฐานที่มีต่อ
ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชน ราชบุรี *

THE EFFECTS OF GENRE-BASED INSTRUCTION ON ENGLISH READING
AND WRITING SKILLS OF GRADE 12 STUDENTS IN SCHOOLS UNDER
THE OFFICE OF THE PRIVATE EDUCATION COMMISSION
RATCHABURI

ศิริวรรณ ใจชื่น¹, วรณประภา สุขสวัสดิ์² และ อารีรักษ์ มีแจ่ม³

Siriwan Jaichuen¹, Wannaprapha Suksawas² and Areerug Mejang³

¹⁻³คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

¹⁻³Master of Education, Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand

Corresponding Author's Email: Siriwanjaichuen1991@gmail.com

วันที่รับบทความ : 1 พฤษภาคม 2568; วันแก้ไขบทความ 8 พฤษภาคม 2568; วันที่ตอบรับบทความ : 10 พฤษภาคม 2568

Received 1 May 2025; Revised 8 May 2025; Accepted 10 May 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนแบบอรรถฐาน 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ

Citation:

* ศิริวรรณ ใจชื่น, วรณประภา สุขสวัสดิ์ และ อารีรักษ์ มีแจ่ม. (2568). ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนแบบอรรถฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ราชบุรี. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 3(3), 351-364.

Siriwan Jaichuen, Wannaprapha Suksawas and Areerug Mejang. (2025). The Effects Of Genre-Based Instruction On English Reading And Writing Skills Of Grade 12 Students In Schools Under The Office Of The Private Education Commission Ratchaburi. Journal of Interdisciplinary Social Development, 3(3), 351-364.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนแบบอรรถฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนแบบอรรถฐาน

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังเรียน กลุ่มประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,173 คน จาก 9 โรงเรียน 35 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดรุณาราชบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนแบบอรรถฐาน จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนแบบอรรถฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนแบบอรรถฐานอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนแบบอรรถฐาน, ความพึงพอใจ, มัธยมศึกษา

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare the English reading and writing abilities of Matthayomsuksa 6 students before and after participating in learning management based on the Genre-Based Approach (GBA), 2) to compare their post-learning English reading and writing abilities with the 75% proficiency criterion, and 3) to study the students' satisfaction toward the learning management based on the Genre-Based Approach.

This research employed a one-group pretest-posttest design. The population comprised 1,173 Matthayomsuksa 6 students from 35 classrooms in 9 private schools under the Office of the Private Education Commission, Ratchaburi Province, during the second semester of the 2024 academic year. The sample was selected through multistage sampling and consisted of 30 Matthayomsuksa 6 students from Darunaratchaburi School. The research instruments included: 1) ten GBA-based instructional plans totaling 20 hours, 2) an English reading and writing ability test consisting of 30 items, and 3) a student satisfaction questionnaire regarding the GBA-based learning management. The data were analyzed using mean, standard deviation, and t-test.

The findings revealed that: 1) the students' English reading and writing abilities after the intervention were significantly higher than before at the .05 level; 2) their posttest scores were significantly higher than the 75% proficiency criterion at the .05 level; and 3) the students' satisfaction toward the learning management based on the Genre-Based Approach was at a high level.

Keywords: English reading and writing, Genre-based instruction, Satisfaction, Secondary Education

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 โลกกำลังขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้การสื่อสารข้ามพรมแดนกลายเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษากลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ ภาษาอังกฤษจึงได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสำคัญระดับสากล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การศึกษา และวิชาชีพ โดยผลสำรวจของ Lingua Language Center (2023) ระบุว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีผู้ใช้สื่อสารมากที่สุดในโลก และยังเป็นภาษาราชการของประเทศมหาอำนาจ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และแคนาดา

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ทักษะที่สำคัญคือ “การอ่านและการเขียน” เนื่องจากเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการเรียนรู้ วิเคราะห์ และสื่อสารความคิด

อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดให้ผู้เรียนสามารถจับใจความ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็นจากการอ่าน และสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นและถ่ายทอดประสบการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังมีข้อจำกัดในการอ่านเพื่อจับใจความ วิเคราะห์เนื้อหา และเขียนสื่อสารอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน (ธัญญ์พิชชา วัชรพรธนา รัตน์ และ สมบูรณ์ เจตน์จำลอง, 2561; อาทิตย์ เพชร และ สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์, 2563)

โรงเรียนดรุณาราชบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่ำ โดยเฉพาะในทักษะการอ่านและการเขียน โดยคะแนนเฉลี่ยจากการสอบปลายภาคในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 อยู่ที่ 25.18 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้สถานการณ์นี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนอย่างเร่งด่วน เพื่อยกระดับความสามารถของผู้เรียนในทักษะทั้งสองด้าน หนึ่งในแนวทางที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพคือ การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach: GBA) ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดของภาษาศาสตร์เชิงระบบและหน้าที่ (Systemic Functional Linguistics: SFL) โดยไมเคิล ฮัลลiday (Halliday) แนวคิดนี้เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างภาษาในแต่ละประเภทของงานเขียนและการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย (Hammond et al., 1992; ศุภวรรณ สัจจพิบูล, 2553; เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ, 2550)

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด GBA ได้รับการพิสูจน์ว่าสามารถพัฒนาทักษะการอ่านให้ผู้เรียนวิเคราะห์สาระสำคัญของเนื้อหาได้ดีขึ้น และช่วยให้การเขียนของผู้เรียนมีความชัดเจนถูกต้องตามหลักภาษา และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สินีนานู มีศรี, 2559; จุฬารัตน์ แสงอรุณ และคณะ, 2560)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จึงมีความมุ่งหวังที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ราชบุรี ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ราชบุรี หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ราชบุรี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน มีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน มีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach: GBA)

แนวคิดการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach: GBA) ได้รับการพัฒนาจากทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบและหน้าที่ (Systemic Functional Linguistics: SFL) ของไมเคิล ฮัลลiday (Michael Halliday) โดยมีเป้าหมายเพื่อฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพตามบริบทการสื่อสารในสังคม แนวคิดนี้เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของบทอ่านและบทเขียนที่แตกต่างกันในแต่ละประเภท เช่น การบรรยาย (Descriptive), การเล่าเรื่อง (Narrative), การอธิบาย (Expository) และการโต้แย้ง (Argumentative) นอกจากนี้ ยังมีการอธิบายเพิ่มเติมโดยศุภวรรณ สัจพิบูล (2553) ว่าแนวคิดนี้เน้นความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบทางภาษาและสถานการณ์การใช้ภาษาในชีวิตจริง

2. การนำ GBA ไปใช้ในการเรียนการสอน

งานวิจัยของ จุฬารัตน์ แสงอรุณ และคณะ (2560) พบว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิด GBA ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้มีความถูกต้องตามโครงสร้างภาษามากขึ้น นอกจากนี้ การสอนที่เน้นการฝึกฝนตามลำดับขั้นของกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์รูปแบบทางภาษาของแต่ละประเภทข้อความได้ดีขึ้น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและการเขียน

เสาวลักษณ์ รัตน์วิซซ์ (2550) และสินีนานู มีศรี (2559) ได้เสนอว่า การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนควรเริ่มต้นจากการวิเคราะห์เนื้อหาในลักษณะของบทเขียน (Genre) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างทางภาษาและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามบริบท

4. สภาพปัญหาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการวิจัยของ ธัญญพิชชา วัชรพรธนารัตน์ และสมบูรณ์ เจตน์จำลอง (2561) พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับต่ำ เนื่องจากการสอนยังเน้นการแปลความหมายเป็นหลัก ขาดการฝึกกลยุทธ์การอ่านเชิงวิเคราะห์ ในขณะที่ อาทิตย์ เพชรี และสรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ (2563) พบว่านักเรียนยังมีปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และขาดความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างที่เหมาะสม

5. การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนตามแนว GBA

งานวิจัยของ สินีนานู มีศรี (2559) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยสร้างแบบฝึกจำนวน 5 บท และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยแนวทางดังกล่าว

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า แนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach: GBA) เป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับว่าสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอิงจากหลักการของภาษาศาสตร์เชิงระบบและหน้าที่ ซึ่งเน้นการสื่อความหมายตามบริบทอย่างเป็นธรรมชาติ งานวิจัยที่นำแนวคิด GBA ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่าสามารถส่งเสริม

ความเข้าใจด้านโครงสร้างภาษา การเลือกใช้คำ และการเรียบเรียงเนื้อหาให้เหมาะสมกับประเภทของงานเขียนได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังช่วยลดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ และส่งผลต่อทัศนคติของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น แนวทางดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design) เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบบรรทัดฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแนวทางดังกล่าว

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 1,173 คน จาก 9 โรงเรียน 35 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนครูณาราชบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบบรรทัดฐาน จำนวน 10 แผน รวมเวลาเรียน 20 ชั่วโมง

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบบรรทัดฐาน ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเช่นเดียวกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นในระยะเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง จากนั้นดำเนินการเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบ และเก็บข้อมูลความพึงพอใจด้วยแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

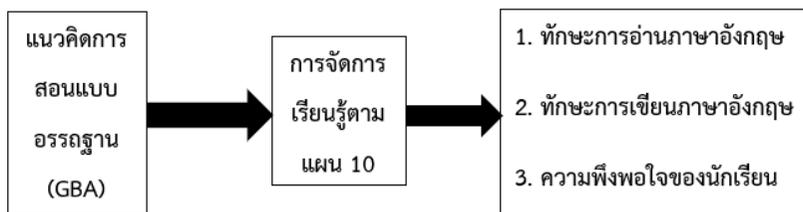
ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบและแบบสอบถามถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับข้อมูลทั่วไปและคะแนนรวม และใช้การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียว (Dependent Samples t-test) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังเรียน และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้ทั้งสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ดังนี้

สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เช่น คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบ อรรถฐาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการวิเคราะห์ของ Best (1977) ที่เสนอว่าสถิติเชิงพรรณนาเหมาะสมสำหรับการแจกแจงข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างเดียว (Dependent Samples t-test) ใช้เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน และเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ตามหลักการของ McMillan & Schumacher (2001) ที่ระบุว่า การทดสอบค่าทีเหมาะสมสำหรับการตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มตัวอย่างเดียวกันก่อนและหลังได้รับการทดลอง

ผลการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน ซึ่งแนวคิด GBA เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างภาษาในแต่ละประเภทข้อความ ฝึกอ่านและเขียนตามบริบทจริง โดยคาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งด้านความเข้าใจและการถ่ายทอดความคิดอย่างเป็นระบบมากขึ้น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน

ด้าน	คะแนนก่อนเรียน	S.D.	คะแนนหลังเรียน	S.D. หลังเรียน	t
การอ่าน	19.43	5.55	23.77	3.39	-
การเขียน	7.97	1.43	12.83	2.98	-
รวม	27.4	6.04	36.6	4.61	10.73

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้งในด้านการอ่าน การเขียน และคะแนนรวมของทั้งสองทักษะ โดยเฉพาะคะแนนรวมมีค่าสถิติ t เท่ากับ 10.73 ซึ่งบ่งชี้ว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด GBA ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 1

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนสามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ ผลการเปรียบเทียบ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75

คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 75	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (\bar{X})	S.D.
49	36	36.6	4.61

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางพบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหลังเรียนคือ 36.6 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่กำหนดไว้ (36 คะแนน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาอังกฤษที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน โดยมุ่งเน้นให้ทราบถึงทัศนคติของผู้เรียนต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา และผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน

ด้านความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ระดับความพึงพอใจ
ครูผู้สอน	4.61	มาก
เนื้อหา	4.58	มาก
กระบวนการเรียนรู้	4.37	มาก
รวม	4.43	มาก

ผลการประเมินความพึงพอใจพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในระดับมาก โดยเฉพาะด้านครูผู้สอนซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้าน

เนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้ตามแนว GBA สร้างประสบการณ์เชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach: GBA) มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งในด้านการอ่าน การเขียน และความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ โดยผลที่ได้สามารถอธิบายได้ทั้งในเชิงวิชาการและการปฏิบัติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Halliday (1994) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายฉบับที่กล่าวไว้ในวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ต่อไปนี้เป็นอภิปรายผลแยกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของแนวคิด GBA ที่เน้นการสอนภาษาโดยใช้บทเรียนหรือข้อความจริงเป็นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาในบริบทที่ชัดเจน เข้าใจโครงสร้างของข้อความ (Genre) และสามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างมีแบบแผน ผลนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Hammond et al. (1992) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับขั้น ได้แก่ การให้แบบจำลอง การสร้างร่วม และการสร้างอย่างอิสระ รวมทั้ง สอดคล้องกับงานของ สินีนาฏ มีศรี (2559) ซึ่งพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนอย่างมีนัยสำคัญเมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวทาง GBA นอกจากนี้ยังสนับสนุนผลการวิจัยของ ธัญญพิชชา วัชรพรธรรัตน์ และสมบูรณ์ เจตนจำลอง (2561) ซึ่งระบุว่า การสอนแบบมีกลยุทธ์ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน และของ อาทิตย์ เพชร และสรณบดินทร์ ประสารทรัพย์ (2563) ที่พบว่าการฝึกเขียนที่มีแบบแผนส่งผลให้เกิดความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 75

คะแนนเฉลี่ยรวมของนักเรียนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าผู้เรียนสามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานได้จริง แนวคิดการสอนแบบ

อรรถฐานที่เน้นการใช้ภาษาตามประเภทของข้อความ (Genres) ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทของภาษาและนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ผลนี้สนับสนุนแนวคิดของ Halliday (1994) และ Christie (1987) ที่ชี้ให้เห็นว่า ภาษามีความสัมพันธ์กับหน้าที่การสื่อสารและบริบททางสังคม จึงควรสอนภาษาโดยเน้นการใช้ภาษาตามจุดประสงค์ของการสื่อสาร นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุดารัตน์ ทองเก่า และคณะ (2560) ซึ่งระบุว่าผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายทางภาษาได้เมื่อได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นระบบตามแนวคิดเชิงหน้าที่ของภาษา

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านครูผู้สอน เนื้อหา และกระบวนการเรียนรู้ สะท้อนให้เห็นว่า แนวทางการสอนนี้สามารถสร้างความมีส่วนร่วม และทำให้ผู้เรียนรู้สึกเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่เรียน ผลการวิจัยในส่วนนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฬารัตน์ แสงอรุณ และคณะ (2560) ที่ระบุว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีส่วนร่วมมากขึ้นเมื่อได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านแนวทาง GBA ที่เน้นบริบทจริง รวมทั้ง สอดคล้องกับแนวคิดของ Hammond et al. (1992) ซึ่งเน้นว่าการเรียนภาษาควรเชื่อมโยงกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach: GBA) ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมถึงมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแนวคิด GBA เป็นแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเฉพาะในบริบทที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือกระทรวงศึกษาธิการ ควรสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด GBA โดยจัดอบรมครูผู้สอนให้มีความเข้าใจในกระบวนการออกแบบบทเรียนที่มีพื้นฐานจากบริบททางภาษาและลักษณะของข้อความต่าง ๆ

1.2 สถานศึกษาควรประยุกต์ใช้แนวคิด GBA ในการจัดทำแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นระบบ และสามารถสื่อสารในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ครูควรออกแบบกิจกรรมที่เอื้อต่อการฝึกฝนกระบวนการอ่านและเขียนในแต่ละประเภทของข้อความ (Genres) พร้อมจัดการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนชัดเจน และใช้ตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เพื่อเพิ่มความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียน

1.4 ควรมีการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนรู้ หรือชุดกิจกรรมตามแนว GBA อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งประเมินผลการเรียนรู้เป็นรายด้าน เพื่อให้เกิดข้อมูลย้อนกลับสำหรับการพัฒนาแผนการสอนและการเรียนรู้เฉพาะรายบุคคลได้แม่นยำยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของแนวคิด GBA ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในมิติการอ่านและการเขียน อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นที่ควรศึกษาเพิ่มเติม เช่น การนำ GBA ไปประยุกต์ใช้กับทักษะการฟังและการพูด การศึกษาผลของ GBA ในกลุ่มนักเรียนระดับอื่น เช่น ระดับประถมศึกษา หรือระดับอาชีวศึกษา การเปรียบเทียบผลของแนวคิด GBA กับแนวทางการสอนภาษาแนวอื่น เช่น CLT (Communicative Language Teaching)

เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่ลึกซึ้งและหลากหลาย ซึ่งสามารถใช้ในการพัฒนานโยบายหรือหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประเทศต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

จุฬารัตน์ แสงอรุณ และคณะ. (2560). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแนวคิด Genre-Based Approach ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารวิจัยทางการศึกษา, 10(3), 25–36.

ธัญญาพิชชา วัชรพรธนารัตน์ และ สมบูรณ์ เจตน์จำลอง. (2561). การวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารวิชาการภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. วารสารวิจัยและพัฒนาศึกษา, 13(2), 45–58.

- ศุภวรรณ สัจจพิบูล. (2553). ภาษาศาสตร์เชิงระบบหน้าที่กับการเรียนรู้ภาษาในบริบท. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สินีนานู มีศรี. (2559). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิด GBA สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2550). แนวทางการวิเคราะห์โครงสร้างภาษาในงานเขียนภาษาอังกฤษ. วารสารภาษาศาสตร์ศึกษา, 5(1), 15–28.
- สุธารัตน์ ทองแก้ว และคณะ. (2560). การส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาด้วยกิจกรรมฝึกเขียนแบบมีโครงสร้าง. วารสารวิจัยการศึกษา, 10(2), 55–66.
- อาทิตย์ เพชรี่ และ สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์. (2563). ปัญหาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา. วารสารครุศาสตร์ศึกษา, 18(1), 112–124.
- Best, J. W. (1977). *Research in education* (3rd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Christie, F. (1987). Language and schooling. In I. Reid (Ed.), *The place of genre in learning: Current debates* (pp. 22 – 37). Geelong, Victoria: Deakin University Press.
- Halliday, M. A. K. (1994). *An Introduction to Functional Grammar* (2nd ed.). London: Edward Arnold.
- Hammond, J., Burns, A., Joyce, H., Brosnan, D., & Gerot, L. (1992). *English for Social Purposes: A Handbook for Teachers of Adult Literacy*. Sydney: NCELTR.
- Lingua Language Center. (2023). *Most spoken languages in the world in 2023*. Retrieved from <https://www.lingua.edu/most-spoken-languages>
- McMillan, J. H., & Schumacher, S. (2001). *Research in education: A conceptual introduction* (5th ed.). New York: Longman.